

—пенсія для сімейної пари — виплата пенсії у випадку смерті одного з подружжя [3].

Також у зв'язку з кризою вартість страховки, що пропонують страховики в страхуванні життя не змінилась.

Зробити вибір фінансової установи для своїх заощаджень сьогодні пересічному громадянину досить важко. Якщо прийняти до уваги такий показник як доходність вкладень клієнта, то банківські установи останні два роки мають не найкращі показники. Страхові компанії мають гарантований законодавством дохід, але він також низький. НПФ мають вищий дохід, але існують проблеми з поверненням вкладів і важко визначити їх доходність у майбутньому.

Водночас прерогативою саме страховиків є надання необхідного страхового захисту при накопиченні заощаджень: на випадок смерті, нещасного випадку; критичних захворювань з можливістю сплати за бажанням страхувальника за полісом — одноразово, щорічно, щоквартально, щомісячно. Визначає страхувальник, на відміну від першого і другого рівня пенсійної системи, і рік виходу на пенсію (від 45 років і вище). Отже заощадження коштів за допомогою страхових компаній можна вважати не надто прибутковою, але надійною інвестицією.

Список літератури

1. *Лузгіна Л.* Недержавні пенсійні фонди: чи є майбутнє? / Лузгіна Л. // Вісник Пенсійного фонду України. — 2009. — № 3. — С. 18—19.
2. *Максимчук О.* Пенсійна реформа: зацікавлені всі / Максимчук О. // Вісник Пенсійного фонду України. — 2010. — № 1. — С. 19—25.
3. *Рустем Галлиев.* Роль страхування життя в пенсійній системі України остается недооцененной // forINSURER.com.

УДК 336.763.3

В. М. Телятников,
асистент кафедри фінансових ринків
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

РОЛЬ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ В ОПОСЕРЕДКОВАНІЙ СХЕМІ ВИПУСКУ ОБЛІГАЦІЙ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ

Сучасні тенденції розвитку українських міст вимагають від місцевих органів влади значних фінансових ресурсів. Проте, не завжди місцеві органи влади здатні в повному обсязі профінансу-

вати нагальні капіталоємні проекти. Тому одним із джерел залучення додаткових фінансових ресурсів є випуск облігацій місцевими органами влади. Як показує світовий досвід, муніципальні облігації є потужним таперспективним фінансовим інструментом, завдяки якому органи місцевого самоврядування можуть ефективно вирішувати власні поточні й довготермінові проблеми, пов'язані з фінансуванням бюджетних видатків. Також використовуючи такий механізм залучення коштів до місцевих бюджетів державні органи влади здатні впливати на регіональну політику шляхом мобілізації заощаджень та накопичень у суб'єктів господарювання, головна мета яких — реалізація соціально-інвестиційних програм на місцевому рівні.

З розвитком ринку муніципальних запозичень в Україні зростає зацікавленість місцевих органів влади у використанні облігацій місцевої позики. Місцеві органи влади ще не здатні самостійно здійснювати емісію цінних паперів, тому в Україні майже всі випуски облігацій місцевої позики, які на сьогодні відбулися як на внутрішньому, так і зовнішньому ринку, здійснено за моделлю опосередкованої емісії. Тобто вся робота емітента безпосередньо з емісії облігацій, численні функції з організації випуску, розміщення цінних паперів та супроводження їх обігу передані професійним учасникам ринку цінних паперів, найактивнішими з яких є комерційні банки.

Підготовка до випуску муніципальних облігацій, як правило, розпочинається з призначення емітентом або зацікавленою особою, в інтересах якої здійснюється опосередкований випуск облігацій, головного менеджера (лід-менеджера) випуску. Під «лід-менеджером» слід розуміти посередника, який поєднує усі функції з організації випуску. Тобто він виступає і андеррайтером, і організатором випуску, і фінансовим консультантом. Перевага при виборі лід-менеджера надається відомим інвестиційним банкам для забезпечення якісної організації випуску облігацій та торгівлі ними на вторинному ринку. Інколи лід-менеджерами обирають декілька банків (наприклад, у випуску єврооблігацій Київською міською радою, де як лід-менеджери спільно діяли банк DresdnerBank AG LondonBranch, компанія J.P. MorganEurope Limited та компанія UBS Limited). Лід-менеджер, у свою чергу, формує синдикат менеджерів для проведення допоміжного андеррайтингу (гарантованого викупу всіх облігацій випуску) та розширення можливостей для розміщення облігацій. Лід-менеджер діє від імені інших менеджерів випуску, узгоджує з емітентом умови випуску облігацій та допомагає емітенту під час підготовки проспекту емісії [2].

З прийняттям положення ДКЦПФР «Про порядок випуску облігацій внутрішніх місцевих позик» від 07.10.2003 р. № 414 було окремо виділено андеррайтерата організатора випуску, як посередників між емітентами (позичальниками) та інвесторами (кредиторами) на ринках муніципальних облігацій [3].

Саме банки в основному виступають андеррайтерами по облігаціям місцевих позик. При розміщенні даних цінних паперів використовується метод твердих зобов'язань, тобто банк спочатку повністю викуповує облігації, а потім продає їх на ринку. Такі послуги андеррайтер надає безкоштовно, оскільки банк отримує дохід від операцій з муніципальними облігаціями на вторинному ринку, а також процентний дохід за ними. Відсоток, який отримує банк від перепродажу, залежить від суми випуску облігацій і, як правило, складає 0,5—1 % від суми угоди.

В Україні деякі з банків вже мали певний досвід по організації та андеррайтингу випусків муніципальних облігацій, які здійснювалися в 1995—1998 рр. Серед них можна назвати наступні: харківський Акціонерний Східно-Український банк «Грант», львівська обласна дирекція АКБ «Укрсоцбанк», запорізький Комерційно-акціонерний банк «Слов'янський», банк «Україна», одеський банк «Порто-Франко», київський банк «Київська Русь» [1].

На сучасному етапі вже чималий досвід в організації випусків муніципальних облігацій на внутрішньому українському ринку набув банк «Хрещатик», який виступав лід-менеджером по організації випуску внутрішніх облігацій Києва.

Вітчизняні банки не здатні в сучасних умовах виступати посередниками на ринку муніципальних єврооблігацій, тому місцеві органи влади залучають до співпраці крупні іноземні універсальні банки або спеціалізовані компанії.

Комерційні банки відіграють важливу роль у розвитку ринку муніципальних запозичень. Завдяки опосередкованій схемі емісії муніципальних облігацій місцеві органи влади мають можливість виходу не тільки на внутрішні ринки запозичень, а й на зовнішні. Незважаючи на те, що основну роботу по організації емісії і самій емісії здійснюють лід-менеджери, все ж таки сама процедура є досить складною і потребує чимало часу і значних фінансових затрат від місцевих органів влади

Список літератури

1. Гридзук Д. Організація емісії облігацій місцевої позики. Погляд лід-менеджера // Вісник Національного банку України (укр.). — 2005. — № 2. — С. 23—25.

2. Варфоломеев С. Аналітичний огляд українського ринку муніципальних облігацій // Проект USAID/PADCO «Реформування системи пенсійного забезпечення в Україні».

3. Положення ДКЦПФР «Про порядок випуску облігацій внутрішніх місцевих позик» від 07.10.2003р. № 414.

УДК 330.3

Н. С. Тернова,

аспірантка кафедри інформаційного менеджменту,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ПРОБЛЕМИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ В ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

У даний час різні напрями бізнес-діяльності характеризуються високим рівнем конкуренції. Підприємства постійно освоюють нові технології і різні сфери діяльності, щоб зберегти і укріпити свої позиції на ринку. У таких умовах керівництво підприємства розуміє, що подальший розвиток неможливий без припливу інвестицій, які забезпечують йому конкурентні переваги, є засобом зростання акціонерної вартості, сприяють реалізації корпоративних інтересів. Найважливішою метою залучення інвестицій є підвищення ефективності діяльності компанії.

Безперечним фактом на сьогодні є те, що інформація є рушійною силою розвитку суспільства. «Хто володіє інформацією той володіє світом». Ці слова належать англійському філософу Френсісу Бекону, сказані 4 століття тому, вони набувають якісно новий зміст в умовах інформаційного суспільства.

Законодавство будь-якої країни впливає на інвестиційний клімат і обумовлює правовий режим інвестиційної діяльності, регулює принципи і механізм взаємин інвесторів з державою, а також з суб'єктами господарської діяльності. Чинне законодавство України направлене на встановлення сприятливого режиму для здійснення інвестицій шляхом надання суб'єктам взаємовідносин пільг і гарантій стабільності фінансової діяльності, але, на жаль, інвестиції доволі кволо впливають у діяльність середнього бізнесу.

Інвестиційна діяльність України істотно відрізняється від діяльності провідних промислово розвинених країн. Основними причинами є низький приплив інвестицій для проведення модернізації промисловості. В даний час економіка потребує припливу іно-